

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11Csp/121/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119383755
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Bohuš Hruška
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6119383755.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Bohušom Hruškom v právnej veci žalobcu Poštová banka, a.s. Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 31 340 890, zast. advokátskou kanceláriou RELEVANS, s.r.o. IČO: 47 232 471, Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava - Staré Mesto proti žalovaným 1. L. R., nar. XX. 1. XXXX, trvale bytom R. XX, XXX XX W. M. a 2. I. R., nar. XX. 8. XXXX, trvale bytom R. XX, XXX XX W. M., obaja zastúpení advokátom Mgr. Peter Voloch so sídlom Hollého 745/34, 905 01 Senica, IČO: 45 013 977 o zaplatenie sumy 9 420,48 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu voči žalovanému v I. rade **z a m i e t a** v celom rozsahu.

II. Žalovaná v II. rade je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 6 180,74 Eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 27. 10. 2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému v I. rade trovy konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania na účet právneho zástupcu žalovaného 1.

IV. Žalovaná v II. rade je **p o v i n n á** nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 19,6 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania na účet právneho zástupcu žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou, došlou na Okresný súd Banská Bystrica dňa 20. 9. 2019 domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 9 420,48Eur s príslušenstvom, na tom základe, že dňa 23. 2. 2015 uzatvoril žalobca v právnom postavení veriteľa a žalovaní 1, 2 v právnom postavení spoludlžníkov Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy poskytol žalobca žalovaným peňažné prostriedky v sume 10 000,- Eur. Žalovaní sa zaviazali vrátiť žalobcovi istinu, zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. V dôsledku omeškania žalovaných s plnením úveru žalobca v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil žalovaných na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko žalovaní na upozornenie nereagovali, vyhlásili dňa 26. 10. 2017 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaní dlžnú sumu z úveru neuhradili a to ani len čiastočne. Jednotlivé splátky žalovaných do zosplatenia úveru sú uvedené potom v aktuálnom stave úveru. V súlade so zmluvnými dokumentmi vznikla žalovaným povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi aj úroky. V zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 10,68 % ročne. Napriek tomu, že v súlade s obchodnými podmienkami žalobca v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom uvedený v zmluve, žalobca si neuplatnil voči žalovanej

zmluvné úroky po zosplatnení úveru. Žalobca si v súdnom konaní uplatnil voči žalovaným od momentu zosplatnenia úveru len zákonné úroky z omeškania a to v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v zmysle ktorého výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V nadväznosti na to je výška úroku z omeškania určená vo výške 5 %. Určiacim dátumom pre začatie úročenia zákonným úrokom a to percentom z dlžnej istiny úveru po jeho zosplatnení je deň nasledujúci po zosplatnení úveru. Žalobca si teda uplatňoval tieto dlžné sumy:

- a) Istinu 9420,48 Eur,
- b) Vyčíslený úrok z istiny vo výške 890,41 Eur (ide o súčet dlžného zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru)
- c) Zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9 420,48 Eur od 27. 10. 2017 do zosplatnenia,
- d) Poplatky vo výške 27,- Eur.

2. Žalovaní žiadali žalobu zamietnuť. Poukázali na to, že nárok, ktorý si uplatňuje žalobca vyplýva zo spotrebiteľského úveru, kde sú žalovaní spotrebiteľom. Podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere mala byť žalovaným údajne poskytnutá pôžička vo výške 10 000,- Eur. O tomto však žalobca nepreukázal žiadny dôkaz. Žalovaní namietali, či Zmluva o spotrebiteľskom úvere skutočne obsahuje všetky podstatné náležitosti takejto zmluvy podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. v platnom znení v čase uzavretia zmluvy, t.j. dňa 23. 2. 2015. Okrem iného žalovaní namietali aj uvedený údaj ohľadom RPMN vo výške 13,69 %, ktorý však nezodpovedá skutočnosti. Okrem toho poukázali na to, že žalovaný v I. rade Michal R. v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere dňa 23. 2. 2015 konal v duševnej poruche, ktorá ho robila pre tento právny úkon neschopným. Predmetná zmluva o úvere je teda absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V konaní, vedenom na Okresnom súde Zvolen 13C 18/2017, kde ako žalobca vystupoval jednak L. R., teda tu vedený ako žalovaný v I. rade jednak jeho manželka I. R., tu uvedená ako žalovaná v II. rade, proti žalovanému Prima banka Slovensko. Určenie, že žalovaný nemá záložné právo k nehnuteľnostiam žalobcov, pričom v odôvodnení rozsudku sa uvádza: „súd zo znaleckého posudku o duševnom stave č. 102/2018, vypracovaného znalkyňou MUDr. Janou Bahledovou, znalkyňou pre odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatrie) zistil, že znalkyňa v závere svojho znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný na základe Uznesenia Okresného súdu Zvolen o nariadení znaleckého dokazovania zistil, že na otázku č. 1, ktorá znela: uveďte, či žalobca L. R. trpel alebo netrpel v čase uzatvorenia záložnej zmluvy zo dňa 19. 8. 2013 duševnou poruchou alebo poruchou, ak áno, akou a v akej miere. Odpovedala takto: „žalobca L. R. trpel už v čase uzatvorenia záložnej zmluvy zo dňa 19. 8. 2013 závažným duševným ochorením - neurodegeneratívne ochorenie mozgu - demencia pri PCH, organickou zmenou osobnosti, poklesom IMF (intelektovomestických funkcií) v dôsledku čoho bol jeho úsudok narušený, nevedel primerane reagovať na požiadavky svojho okolia (syna), príľahovo komunikovať s ľuďmi a vyjadriť svoj názor, bol a je ľahko ovplyvniteľný, manipulovateľný svojím okolím, kontakt s ľuďmi jemu blízkymi, rodiny, svojich detí, ktorým plne dôveroval. Teda jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v danom čase a sú aj v súčasnosti vymiznuté, nie je reálne schopný a ani už v tom čase nebol pre tieto závažné zmeny jeho osobnosti vyhodnotiť riziká, ohrozenia plynúce z daného právneho úkonu, ktorému ani vôbec nerozumel.

3. Súd ďalej z posudku konzultanta č. 13/2018, vypracované znalcom konzultantom PhDr. V. Y., klinický psychológ okrem iného zistil, že bolo zistené neurodegeneratívne ochorenie - parkinsonova choroba, prejavujúca sa minimálne od roku 2005, diagnostikovaná v roku 2007 a už v tom čase sa prejavovala hlavne motorickými a neurokognitívnymi poruchami, zníženie intelektu do pásma strednej debility, organicky podmienenými poruchami osobnosti a emotivity. Na základe vyššie uvedeného, predmetný právny úkon, ktorým je záložná zmluva, uzatvorená dňa 19. 8. 2013 medzi žalobcom v I. rade, v II. rade a žalovaným je tak neplatný v súlade s § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože žalobca v I. rade v čase urobenia tohto úkonu konal v duševnej poruche, ktorý ho robil na tento úkon neschopným, pričom videl absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu.

4. Právny zástupca žalovaných teda uviedol, že ak podľa znaleckého posudku žalovaný v I. rade trpel už pri uzatvorení záložnej zmluvy dňa 19. 8. 2013 duševnou poruchou, závažným duševným ochorením - neurodegeneratívne ochorenie mozgu - demencia pri parkinsonovej chorobe, organickou zmenou osobnosti, poklesom IMF (intelektovomestických funkcií), ktorá ho robila na tento úkon neschopným a trpí podľa tohto znaleckého posudku touto duševnou poruchou aj v súčasnosti a teda touto duševnou poruchou trpel aj v čase uzatvorenia zmluvy o úvere zo dňa 23. 2. 2015, je táto zmluva o úvere zo dňa

23. 2. 2015 absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nakoľko predmetná zmluva o úvere je absolútne neplatným právnym úkonom plnenia poskytnutého žalobcom žalovaným na jej základe tak sú bezdôvodným obohatením, ako majetkový prospech, získaný bez právneho dôvodu podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Na toto bezdôvodné obohatenie sa tak vzťahuje 2 ročná subjektívna premlčacia lehota ako aj 3 ročná objektívna premlčacia lehota v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka. nakoľko k bezdôvodnému obohateniu došlo pri poskytnutí spotrebiteľského úveru dňa 23. 2. 2015, v ten istý deň sa aj žalobca dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto (teda žalovaný) sa na jeho úkor obohatil tak 2 ročná subjektívna premlčacia doba na vrátenie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 23. 2. 2017, resp. 3 ročná objektívna premlčacia doba na vrátenie bezdôvodného obohatenia uplynula 23. 2. 2018, žaloba v predmetnej veci však bola podaná až dňa 20. 9. 2019, teda po uplynutí ako 2 ročnej subjektívnej premlčacej lehoty tak aj 3 ročnej objektívnej premlčacej lehoty na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania teda žiadali žalobu zamietnuť. Z opatrnosti však žalovaní namietli aj premlčanie jednotlivých splátok spotrebiteľského úveru, ktorých splatnosť začala dňa 23. 2. 2015 a mali byť postupne platené k jednotlivým dátumom splatnosti. Premlčaných je prvých 18 splátok po 158 Eur, spolu 2 844,- Eur. Premlčané sú splátky, ktoré boli splatné od 25. 3. 2015 do 25. 8. 2016, keďže žaloba bola podaná na súde až dňa 20. 9. 2019.

5. Súd z aktuálneho stavu úveru ku dňu 31. 8. 2019 č. úverovej zmluvy XXXXXXXXXX, dátum poskytnutia úveru 23. 2. 2015 zistil, že výška úveru bola 10 000,- Sk, vyčerpaných bolo 10 000,- Sk. Spolu bola zaplatená suma 2 478,33 Eur. Ku dňu splatnosti splátky 25. 8. 2016 (posledná splátka, u ktorej bola vznesená námietka premlčania bola zaplatená suma 1 503,07 Eur). Okrem toho bola zaplatená ďalšia suma (v čase od 20. 9. 2016 do 18. 4. 2017 za obdobie, kedy nebola vznesená námietka premlčania za jednotlivé splátky) v celkovej sume 975,26 Eur.

6. Súd z podacieho hárku č. V zistil, že žalobca odoslal žalovaným 1, 2 zásielky dňa 27. 10. 2017.

7. Súd z podacieho hárku č. EPH XXXXXXXXXX zistil, že žalobca zaslal žalovaným 1, 2 zásielky dňa 26. 8. 2019.

8. Súd z podacieho hárku č. V zistil, že žalobca zaslal žalovaným zásielky dňa 2. 10. 2017.

9. Súd z predžalobnej výzvy dňa 26. 8. 2019 zistil, že žalobca zaslal žalovaným 1, 2 predžalobnú výzvu na zaplatenie dlžnej sumy.

10. Súd z výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 26. 10. 2017 zistil, že žalobca zaslal žalovaným uvedenú výzvu na úhradu dlžnej sumy vo výške 10 337,89 Eur, keďže žalovaní podstatným spôsobom porušili ustanovenie zmluvy o úvere č. 0975597784 zo dňa 23. 2. 2015 a úverová pohľadávka k 26. 10. 2017 sa stala predčasne splatnou v celom rozsahu.

11. Súd z upozornenia - výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 29. 9. 2017 zistil, že žalobca zaslal žalovaným uvedené upozornenie s tým, že ku dňu 29. 9. 2017 je pohľadávka banky, vyplývajúca zo Zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 1 348,86 Eur a v prípade, ak nedôjde k úhrade už vyššie uvedenej dlžnej sumy záväzku, banka je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným a žiadať úhradu celej úverovej pohľadávky.

12. Súd zo Zmluvy o úvere zo dňa 23. 2. 2015 zistil, že túto uzatvoril žalobca so žalovanými 1, 2 ako so spoludlžníkmi. Bola dohodnutá výška schváleného úveru 10 000,- Eur. Výška mesačnej úhrady 158,- Eur, výška úrokovej sadzby 12,90 % p.a., RPMN banky 13,69 %. Priemerná RPMN na trhu bola uvedená 10,28 %. Celková čiastka úveru 16 873,51 Eur. Dátum prvej splátky bol uvedený 25. 3. 2015. Dátum každej ďalšej splátky k úveru 25-teho dňa v mesiaci a dátum konečnej splatnosti úveru 25. 2. 2024. Takisto bol uvedený počet mesačných splátok 108.

13. Súd z rozsudku Okresného súdu Zvolen 13C 18/2017-251 zo dňa 7. X. 2019 zistil, že Okresný súd vo veci žalobcov 1 L. R. a 2 I. R., proti žalovanému Prima banka Slovensko, a.s. mimo iné určil, že žalovaný nemá záložné právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcov v ich vlastníckom podiele 1/1. V tomto konaní Okresný súd poukázal na to, že vo veci bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom MUDr. Janou Bahledovou, pričom zo znaleckého posudku o duševnom stave č. 102/2018 vyplýva, že

žalobca v prvom rade (Michal R.) trpel v čase uzatvorenia záložnej zmluvy zo dňa 19. 8. 2013 závažným neurodegeneratívnym ochorením mozgu - demencia pri parkinsonovej chorobe, organickou zmenou osobnosti - poklesom IMF (intelektovomnestických funkcií), v dôsledku čoho bol jeho úsudok narušený, nevedel primerane reagovať na požiadavky svojho okolia, prilietavo komunikovať s ľuďmi a vyjadriť svoj názor, bol a je ľahko ovplyvniteľný, manipulovateľný svojím okolím, obzvlášť ľuďmi jemu blízkymi, svojich detí, ktorým plne dôveroval. Teda jeho rozpoznávacie schopnosti boli v danom čase a sú aj v súčasnosti vymiznuté, nie je reálne schopný, ani už v tom čase nebol pre tieto závažné zmeny jeho osobnosti vyhodnotiť riziká, ohrozenia, plynúce z daného právneho úkonu, ktorému ani vôbec nerozumel. Zmena centrálnej nervovej sústavy sa v dôsledku viacerých vyššie popísaných faktorov rozvíjali postupne a boli u žalobcu v prvom rade teda prítomné a v čase uzavretia záložnej zmluvy zo dňa 19. 8. 2013. V súčasnej dobe však nastala ich progresia. Žalobca v I. rade podľa tohto znaleckého posudku v čase uzatvorenia záložnej zmluvy zo dňa 19. 8. 2013 nechápal predmetný právny úkon v plnej miere, nebol schopný pochopiť význam, riziká uzatvorenia tejto záložnej zmluvy. Na základe vyššie uvedených skutočností je tento právny úkon, ktorým je záložná zmluva uzatvorená 19. 8. 2013 neplatným, pretože žalobca v I. rade v čase urobenia tohto úkonu konal v duševnej poruche, ktorá ho robila na tento právny úkon neschopným, pričom ide o absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu.

14. Súd zo znaleckého posudku o duševnom stave č XXX/XXXX znalkyne L.. T. Q., znalkyňa pre odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerentopsychiatrie) ohľadom Michal R., nar. XX. 1. XXXX s dátumom vypracovania posudku XX. 10. 2018 v závere ohľadom otázky č. 1 „uvedte, či žalobca L. R. trpel alebo netrpel v čase uzatvorenia záložnej zmluvy zo dňa 19. 8. 2013 duševnou poruchou alebo poruchou, ak áno, akou, v akej miere?“ Znalec vo svojom znaleckom posudku odpovedal: „žalobca L. R. trpel v čase uzatvorenia záložnej zmluvy zo dňa 19. 8. 2013 závažným duševným ochorením - neurodegeneratívne ochorenie mozgu - demencia pri PCH organickou zmenou osobnosti, poklesom IMF (intelektovomnestických funkcií v dôsledku čoho bol jeho úsudok narušený, nevedel primerane reagovať na požiadavky svojho okolia (syna), prilietavo komunikovať s ľuďmi a vyjadriť svoj názor, bol aj je ľahko ovplyvniteľný, manipulovateľný svojím okolím, obzvlášť ľuďmi jemu blízkymi, rodiny, svojich detí, ktorým plne dôveroval. Teda jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v danom čase a sú aj v súčasnosť vymiznuté, nie je reálne schopný a ani v tom čase nebol pre tieto závažné zmeny osobnosti vyhodnotiť riziká, ohrozenia plynúce z daného právneho úkonu, ktorému ani vôbec nerozumel.

15. Súd z posudku konzultanta č. 12/2018 PhDr. Gajdošovej Emílie, klinický psychológ Zvolen ohľadom L. R., nar. XX. 1. XXXX, dátum spracovania 12. 10. 2018 zistil, že neurodegeneratívne ochorenie - parkinsonova choroba, prejavujúca sa minimálne od roku 2005, diagnostikovaná v roku 2007 a už v tom čase sa prejavoval hlavne motorickými a neurokognitívnymi poruchami, znížením intelektu do pásma strednej debility, organicky podmienenými poruchami osobnosti a emotivity. Takto vystupňovaný stav môže byť aj roky dozadu (3 - 5 rokov), kedy menovaný nie je schopný kontinuálne podávať mentálny ani fyzický výkon na bazálnej úrovni (je odkázaný na starostlivosť svojich príbuzných, často krát aj v základných sebaobslužných činnostiach - kŕmenie, toaleta, obliekanie, dohľad nad nepredvídateľným správaním pri stavoch dezorientácie).

16. Súd zo stanoviska Národnej banky Slovenska k RPMN zo dňa 15. 7. 2020 zistil, že odbor ochrany finančných spotrebiteľov NBS preštudoval Zmluvu o úvere - lepšia splátka zo dňa 23. 2. 2015 a pri kontrolnom prepočte hodnoty RPMN boli zohľadnené výlučne údaje uvedené v zmluve. Hodnota RPMN, ktorú vypočítal OFS je vo výške 13,87 %. Uvedené platí za podmienky načerpania úveru ku dňu podpisu zmluvy, t.j. 23. 2. 2015, zohľadnené dňa prvej splátky 25. 3. 2015, pri prepočte 108 mesačných anuitných splátok vo výške 158,- Eur a konečnej splatnosti úveru 25. 2. 2024. Tieto predpoklady však nie sú v súlade s údajom o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť v uvedenej zmluve. Vyššie uvedené stanovisko nemusí byť platné v prípade, ak by ďalšie súvisiace dokumenty, nepredložené v rámci žiadosti (ako napríklad splátkový kalendár) obsahuje údaje a informácie, ktoré by mali vplyv na výšku RPMN.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa odseku 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom a účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Podľa odseku 3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná

v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Podľa odseku 4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, (okrem iných) zmluvy o úvere (§ 497).

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške, ustanovenej zákonom, alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, dlžník je povinný platiť obvyklé úroky, požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

21. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

22. Podľa § 1 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v rozhodnom čase, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, ustanovenie § 151 ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom, alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť je možné len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

24. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 - 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Podľa odseku 2 tohto §, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

25. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

26. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa jeho zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565) začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

27. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

28. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od

omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 38 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, neplatný právny úkon je právny úkon, pokiaľ ten, kto ho urobil, nemá spôsobilosť na právne úkony. Takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

30. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona č. 129/2010 Z.z. v znení, platnom v rozhodnom čase (v čase uzatvorenia zmluvy dňa 23. 2. 2015), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

31. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) hore citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

32. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Súd posúdil vzťah medzi stranami konania ako vzťah spotrebiteľský, vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je nepochybné, že na jednej strane vystupoval veriteľ Poštová banka, a.s. , ktorý v rámci svojej podnikateľskej činnosti poskytoval úvery a na druhej strane vystupovali žalovaní 1, 2 ako spotrebiteľia fyzické osoby. Súd sa najprv zaoberal otázkou platnosti Zmluvy o úvere, lepšia splátka zo dňa 23. 2. 2015. Túto zmluvu ako dlžník uzatvoril žalovaný v I. rade Michal R.. V inom konaní tunajšieho súdu pod spisovou značkou 13C 18/2017 sa viedlo konanie, kde vystupoval žalovaný v I. rade ako žalobca ohľadom toho, že tam žalovaný nemá záložné právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcov s tým, že vo veci bolo nariadené znalecké dokazovanie znalkyňou Janou Bahledovou. V znaleckom posudku MUDr. Jany Bahledovej, ako aj v rozsudku Okresného súdu Zvolen 13C 18/2017 - 251 zo dňa 7. 2. 2019 sa konštatuje, že žalovaný Michal R. trpel 19. 8. 2013 duševnou poruchou trvalého charakteru, ktorá ho robí na takýto právny úkon neschopným a preto záložná zmluva z 19. 8. 2013 je absolútne neplatným právnym úkonom. Žalobca trpel závažným duševným ochorením, neurodegeneratívnym ochorením mozgu - demencia pri PCH, organickou zmenou osobnosti, poklesom IMF (intelektivomnestických funkcií) v dôsledku čoho bol jeho úsudok narušený, nevedel primerane reagovať na požiadavky svojho okolia, príliehavo komunikovať s ľuďmi a vyjadrovať svoj názor a bol a je ľahko ovplyvniteľný, manipulovateľný svojím okolím, obzvlášť ľuďmi jemu blízkymi, rodiny, svojich detí, ktorým plne dôveroval. Jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v danom čase aj v súčasnosti sú vymiznuté, nie je reálne schopný a ani v tom čase nebol pre tieto závažné zmeny v jeho osobnosti vyhodnotiť riziká, ohrozenia, plynúce z daného právneho úkonu, ktorému ani vôbec nerozumel. Z posudku konzultanta č. 13/2018 PhDr. Emílie Gajdošovej potom vyplýva, že u Michala R. sa neurodegeneratívne ochorenie - parkinsonova choroba prejavuje minimálne od roku 2005, diagnostikované bolo v roku 2007 s tým, že sa prejavuje hlavne motorickými a neurokognitívnymi poruchami, znížením intelektu do pásma strednej debility a organicky podmienenými poruchami osobnosti emotivity. Aktuálne zistená silná progresia neurodegeneratívne ochorenie s prechodnými zlepšeniami a náhlym vystupňovaním motorických deficitov, neúčelných pohybov alebo svalovým stuhnutím, dezorientáciou a osobnostnou desintegráciou, poklesom globálneho intelektu do pásma ťažkej debility s tým, že do budúcnosti je nepriaznivá prognóza s úplnou odkázanosťou na svoje okolia v somatickej a psychickej oblasti. Súd sa teda najskôr zaoberal otázkou, vyplývajúcou z § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche ktorá ho robí na tento právny úkon neschopnou. Nie je potrebné, aby konajúca osoba bola v dobe právneho úkonu zbavená spôsobilosti na právne úkony, alebo aby jej spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená,

v prípade, ak obmedzenie na základe rozhodnutia nezahŕňa právny úkon, o ktorý ide. Postačí, aby v rozhodnej dobe bola konajúca osoba postihnutá duševnou poruchou, ktorá ju robí na takýto právny úkon neschopnou. Ak bol právny úkon urobený fyzickou osobou, konajúcou v duševnej poruche, považuje sa za neplatný, pričom ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Zo znaleckého posudku o duševnom stave č. 102/2018 vyplýva, že žalobca v I. rade trpel duševnou poruchou už dňa 19. 8. 2013 a to závažným neurodegeneratívnym ochorením mozgu, demenciou pri parkinsonovej chorobe, organickou zmenou osobnosti, poklesom IMF (intelektovomnestických funkcií) v dôsledku čoho bol jeho úsudok narušený, nevedel primerane reagovať na požiadavky svojho okolia, prilietavo komunikovať s ľuďmi a vyjadriť svoj názor, bol ľahko ovplyvniteľný a manipulovateľný svojím okolím, obzvlášť ľuďmi jemu blízkymi, ktorým dôveroval. Z posudku konzultanta č. 13/2018, ktorý bol vypracovaný 12. 10. 2018 vyplýva, že do budúca je jeho prognóza nepriaznivá, rozpoznávacie a ovládacie schopnosti žalovaného v I. rade boli už v roku 2013 vymiznuté, nebol reálne schopný vyhodnotiť riziká, ohrozenia, plynúce z daného právneho úkonu. Zmeny centrálnej nervovej sústavy sa v dôsledku viacerých uvádzaných faktorov postupne plynúvo rozvíjali a boli u žalovaného 1 prítomné už v čase uzatvorenia záložnej zmluvy zo dňa 19. 8. 2013. Pokiaľ bol takýto zlý psychický stav u žalovaného v I. rade už dňa 19. 8. 2013 s nepriaznivou prognózou je teda samozrejme, že uvedený stav trval aj v čase uzatvorenia zmluvy o úvere zo dňa 23. 2. 2015, keďže žalovaný v I. rade nechápal predmetný právny úkon v plnej miere, nebol schopný pochopiť významné riziká takto uzatvorenej úverovej zmluvy, súd považoval tento právny úkon, uzatvorenie zmluvy o úvere zo dňa 23. 2. 2015, pokiaľ sa týka jeho osoby, za absolútne neplatný právny úkon. Pre absolútnu neplatnosť právneho úkonu podľa platnej právnej úpravy pritom je charakteristické, že nastáva priamo zo zákona, pôsobí odpočiatku a súd na ňu prihlíada z úradnej povinnosti a hľadá sa na neho ako by nebol urobený. Absolútna neplatnosť zároveň vylučuje možnosť konvalidácie právneho úkonu, nepremlčuje sa a bez akéhokoľvek časového obmedzenia sa jej môže dovoliť každý, pretože táto neplatnosť pôsobí voči všetkým. Vo vzťahu k žalovanému 1 teda Zmluva o úvere je absolútne neplatným právnym úkonom a plnenia, poskytnuté zo strany žalobcu žalovanému sa tak považuje za bezdôvodné obohatenie ako majetkový prospech, získaný bez právneho dôvodu podľa ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd však prihliadol na vznesenú námietku premlčania. Podľa ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. V tomto prípade k bezdôvodnému obohateniu došlo pri poskytnutí spotrebiteľského úveru, teda dňa 23. 2. 2015. V ten istý deň sa žalobca dozvedel o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a 2 ročná subjektívna premlčacia lehota na vrátenie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému 1 tým uplynula dňa 23. 2. 2017. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za 10 rokov odo dňa keď k nemu došlo. Trojročná objektívna premlčacia lehota na vrátenie bezdôvodného obohatenia teda začala takisto plynúť dňa 23. 2. 2015 v čase poskytnutia spotrebiteľského úveru a uplynula po troch rokoch, teda dňa 23. 2. 2018. Nakoľko žaloba v predmetnej veci bola podaná až dňa 20. 9. 2019, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej lehota a takisto aj trojročnej objektívnej premlčacej lehota na vrátenie bezdôvodného obohatenia, súd žalobu žalobcu voči žalovanému v I. rade zamietol.

35. Súd sa ďalej zaoberal povinnosťou žalovaného v II. rade, vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere. Podľa názoru súdu v tomto prípade z dôvodu, že uzatváral túto zmluvu ako dlžník Michal Didi, ktorý trpel v tom čase duševnou poruchou a voči nemu je tento úkon teda absolútne neplatný, automaticky neznamená, že takto absolútne neplatným právnym úkonom je uvedená zmluva o úvere aj voči žalovanej 2, ktorá túto zmluvu uzatvárala ako spoludlžník. Súd teda ďalej zisťoval, či zmluva o úvere zo dňa 23. 2. 2015 obsahuje náležitosti, ktoré vyžaduje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platných v čase uzatvorenia zmluvy, teda 23. 2. 2015. Aj keď právny zástupca žalovaných namietal viacero skutočností, ktoré chýbajú v zmluve o úvere súd sa najprv zaoberal otázkou, či zmluva o úvere obsahuje správne vyčíslenú ročnú percentuálnu mieru nákladov tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľskom úvere č. 129/2010 Z.z. Na požiadavku súdu NBS zaslala stanovisko, v ktorom uviedla, že hodnota RPMN, ktorá bola u nich vypočítaná je vo výške 13,87 %. Zo zmluvy o úvere potom vyplýva, že je uvedená RPMN vo výške 13,69 %. V zmluve o úvere teda bola uvedená nesprávna výška RPMN. Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. v znení, platnom v rozhodnom čase, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkov ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. V tomto prípade v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov a to v neprospech spotrebiteľa, keďže bola uvedená nižšia 13,69 % ako bola v skutočnosti (13,87%).

Uvedený spotrebiteľský úver je teda bezúročný a bezpoplatkový. Žalovaná v II. rade teda mala vrátiť len poskytnutú istinu, teda 10 000, - Eur. Tu však najprv skúmal otázku premlčania. Žaloba na Okresnom súde v Banskej Bystrici bola podaná dňa 20. 9. 2019 a teda sú premlčané všetky splátky do 20. 9. 2016. Teda sú premlčané splátky, 18 splátok za obdobie od 25. 3. 2015, kedy mala byť zaplatená prvá splátka až do 25. 8. 2016. Ďalšia splátka, ktorá bola splatná 25. 9. 2016 už premlčaná nie je. Celkovo je teda premlčaných 18 splátok po 158,- Eur, čo predstavuje čiastku 2 844,- Eur. Žalovaná v II. rade teda z poskytnutej istiny 10 000, - Eur nemusí vrátiť čiastku 2 844,- Eur za prvých 18 splátok, keďže tieto sú premlčané. Okrem toho súd z aktuálneho stavu úveru ku dňu 31. 8. 2019 zistil, že po období, do ktorého boli jednotlivé splátky premlčané bolo zaplatené na poskytnutom úvere ešte v čase od 20. 9. 2016 do 8. 4. 2017 suma 975,26 Eur. Súd teda zohľadnil aj uvedenú sumu 975,26 Eur s tým, že aj táto bola odrátaná od poskytnutej istiny vo výške 10 000, Eur. Takto bola vypočítaná suma 6 180,74 Eur (10 000, - Eur poskytnutá istina - 2 844,- Eur premlčaných 18 splátok za obdobie od 25. 3. 2015 do 25. 8. 2016 a - suma 975,26 Eur, ktorá bola uhradená v období, ktoré sa nevzťahuje na premlčanie). Pokiaľ právny zástupca žalovaných namietal tú skutočnosť, že žalobca nepreukázal, že žalovaným poskytol úver 10 000, Eur, podľa názoru súdu tomu tak nie je. Už z aktuálneho stavu úveru ku dňu 31. 8. 2019 vyplýva, že výška úveru 10 000, Eur bola vyčerpaná. K poskytnutiu úveru došlo, to vyplýva aj zo správania sa žalovaných 1, 2, ktorí na základe takto poskytnutého úveru aj plnili čiastku 2 478,33 Eur. Na základe týchto skutočností súd teda zaviazal žalovanú v II. rade zaplatiť žalobcovi nesplatenú a nepremlčanú sumu 6 180,74 Eur.

36. Keďže žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením uvedenej sumy 6 180,74 Eur, keďže na základe vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru ku dňu 26. 10. 2017 sa stal celý úver splatným v celom rozsahu, žalovaná je od 27. 10. 2017 v omeškaní s úhradou dovtedy nezaplatennej sumy. Tak, ako to súd skôr uviedol, žalovaná v II. rade má celkovo zaplatiť čiastku 6 180,74 Eur. Z tohto dôvodu súd teda zaviazal z uvedenej sumy 6 180,74 Eur zaplatiť úroky z omeškania od 27. 10. 2017, t.j. odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru až do dňa zaplatenia. Súd stanovil výšku úroku z omeškania na 5 % ročne, nakoľko v rozhodnom čase bola základná úroková sadzba ECB 0,00 % a o 5 percentuálnych bodov viac predstavuje výšku 5 %. Súd sa nestotožnil s názorom právneho zástupcu žalovaných, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z omeškania, keďže zmluva o úvere je bezúročná a bezpoplatková a aj úrok z omeškania je len úrokom. Súd je toho názoru, že úrok a úrok z omeškania sú dva samostatné inštitúty, ktoré sú upravené osobitne, či už v Občianskom zákonníku alebo Obchodnom zákonníku. Sú to dva samostatné nároky, ktoré navzájom nesúvisia a pokiaľ by zákonodarcu chcel, dal by do uvedeného ustanovenia, že je poskytnutý úver bezúročný a bezpoplatkový bol uviedol, že v takom prípade aj bez úrokov z omeškania.

37. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Súd v súlade s hore citovaným ustanovením rozhodol vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v I. rade tak, že žalovanému v I. rade priznal plnú náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % nakoľko súd žalobu žalobcu voči žalovanému v I. rade zamietol v celom rozsahu.

39. Súd vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v II. rade rozhodol na základe pomeru úspechu. Žalobca od žalovanej v II. rade žiadal vrátiť spolu čiastku 10 337,89 Eur s príslušenstvom, čo je jednak požadovaná istina 9 420,48 Eur a jednak vyčíslený úrok z istiny 890,41 Eur. Žalovaná v II. rade bola zaviazaná zaplatiť žalobcovi len čiastku 6 180,74 Eur. Suma 6 180,74 Eur k pôvodne žalovanej čiastke 10 337,89Eur predstavuje úspech žalobcu 59,8 %. Úspech žalovanej v II. rade je teda vo výške 40,2 %. Rozdiel medzi úspechom žalobcu 59,8% a úspechom žalovanej v II. rade 40,2 % predstavuje 19,6 %. Súd teda priznal žalobcovi voči žalovanej v II. rade trovy konania v rozsahu 19,6 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd I. inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v 2 vyhotoveniach (§ 355 ods.1 CSP a § 362 ods.1 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 CSP nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 360 ods.1 CSP)

V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 CSP (§ 360 ods.2 CSP).

Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi (§ 360 ods.3 CSP).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods.1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods.2 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa ods. 1 preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia (§ 362 ods.3 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením o súde príslušnom na podanie odvolania. To platí aj vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania (§ 362 ods.4 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods.2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods.3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd (§ 367 ods.1 CSP).

Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 367 ods.2 CSP).

Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 ods.3 CSP).

Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia (§ 368 CSP).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova (§ 369 ods.1 CSP).

Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania (§ 369 ods.2 CSP).

Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví (§ 369 ods.3 CSP).

Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 ods.4 CSP).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia (§ 370 ods.1 CSP).

Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví (§ 370 ods.2 CSP).

Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 ods.3 CSP).

Žalobu nie je možné v odvolacom konaní meniť (§ 371 CSP).

V odvolacom konaní nie je možné uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok (§ 220 ods.1 CSP).